

I Eden fanns ingen bibelskola - att leva efter Kunskapens träd eller Livets träd

[Spara som PDF](#)

Vill du lyssna till innehållet i denna text kan du göra det via spelaren nedan:

Klicka på [denna länk](#) för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen (mp3).

Innehåll

1. [Inledning](#)
 2. [I Eden fanns ingen bibelskola](#)
 3. [Kunskapens träd - grunden till ett "andligt egenföretagande"](#)
 4. [Vad var syndafallet? Vad är synd?](#)
 5. [Kunskapens träd leder till "nakenhet"](#)
 6. [Att leva efter Livets träd - livet i Kristus!](#)
 1. [Guds hemlighet från evighet](#)
 2. [Fristaden](#)
 3. [Jesus min borg](#)
 7. [Sammanfattning](#)
-

1. Inledning

När vi i april 2009 höll en Temadag i Alingsås, så talade vi om hur evangeliet förvanskas på olika sätt och riskerna med det. Inspelningar, texter etc från den Temadagen hittar du via [denna länk](#). Avsikten med denna text är att vi skall

studera det **friska** evangeliet istället.

Uttrycket "i Kristus" är ett begrepp som aposteln Paulus rörde sig väldigt mycket med. Det förekommer en bra bit över 100 gånger i hans olika brev, om man då även räknar in uttrycken "i Herren", "i Jesus" och "i Honom". Av det kan vi förstå att det Paulus menar med att vi kan leva "i Kristus Jesus" är något mycket centralt och viktigt för en evangelisk tro. Jesus själv talade också om detta. Han sa bl.a. "förbli i mig, så förblir jag i er" (Joh 15:4). Och även aposteln Petrus använde begreppet flera gånger i sitt första brev. Paulus talade också om en frihet som vi har i Kristus. Så min tanke är att försöka nysta upp lite om vad detta begrepp kan syfta på, och vad "friheten i Kristus" kan innebära.

2. I Eden fanns ingen bibelskola

Det vi skall gå in på nu, handlar om hur livet skall vara för den som redan tagit steget och blivit kristen. Det är ju först då vi kan tala om "livet i Kristus". Så vi skall inte så mycket gå in på vad som krävs i själva omvändelsen.

Skall man nu börja nysta upp det här, så bör man kanske börja i **Edens lustgård**, för det var ju där människan började trassla till det för sig.

Vi skall därför börja i Första Moseboken.

1 Mos 2:8-9: "HERREN Gud planterade en lustgård i Eden, österut, och satte där människan som han hade format. Och HERREN Gud lät alla slags träd som var ljuvliga att se på och goda att äta av växa upp ur marken. **Livets träd** liksom trädet med **kunskap om gott och ont** satte han mitt i lustgården."

Vers 15-17: "HERREN Gud tog mannen och satte honom i Edens lustgård för att han skulle odla och bevara den. Och HERREN Gud gav mannen denna befallning: 'Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den

dag du äter av det **skall du döden dö.**' "

Vers 25: "Och mannen och hans hustru var båda nakna **utan att blygas** för varandra."

(det står inte "för varandra" i den hebreiska grundtexten. Där står det bara står det bara "och de blygdes icke".)

Så var det i Edens lustgård. Och om du nu var riktigt observant, så fanns där ingen **bibelskola!** Men där fanns ingen bankomat heller, inga datorer, ingen polis, ingen kyrka, osv. Men min poäng är den, att i Eden behövdes ingen undervisning om hur man skulle leva som människa och hur man skulle förhålla sig till Gud. Adam och Eva bara **levde**- kort och gott. Allt de gjorde var förmodligen helt okey i Guds ögon.

Lite andra saker vi kan tänka oss om Eden kan vara det här:

- I lustgården hade människan fri tillgång till Livets träd, alltså det eviga livet.
- De umgicks med Gud som barn, utan att känna någon skuld och utan att känna sig orena. De kunde ju t.o.m. vandra nakna inför Gud "utan att blygas".
- De utstrålade Guds härlighet istället för sin egen. Och Adam och Eva betraktade säkert inte sig själva så mycket, utan såg på Gud; de var inte centrerade kring sitt "JAG" utan kring Gud.
- Man kan nog också säga att de hade hela sin identitet i Gud.
- De var också rättfärdiga, eftersom de kunde leva helt i Guds närhet.

Så det behövdes alltså ingen särskild inrättning där Adam och Eva skulle **lära sig** vad som var rätt och fel, hur man skulle komma närmare Gud, hur man skulle hitta "nycklarna till Guds välsignelser", eller hur man skulle göra "andlig kartläggning och kriga i andevärlden", eller hur man skulle bära sig åt för att sjunga lovsång och dansa i anden, osv, osv.

Jag tror att Guds Ande ledde Adam och Eva i mycket av vad de företog sig, och då gick det bra. Helt ovetande om att det fanns saker som kunde vara rätt eller fel, så gjorde de det rätta. Om de nu gjorde något som var fel enligt någon slags moralisk standard, så hade de ingen aning om det. Man kanske kan se det i det faktum att de gick omkring nakna "utan att blygas".

Så man kan ganska enkelt ana sig till hur totalt obekymrat Adam och Eva levde. Helt ovetande om moraliska värderingar, och helt befriade från "andliga principer" och "himmelska nycklar". Så det var verkligen ett fantastiskt barnskap hos Gud. Allt vilade på en förtröstan till Gud och hans förmåga och omsorg.

Önskade de något, så sa de det förmodligen bara rakt ut till Gud, och då visste de att han skulle hjälpa dem. Detta är TRO i sin absolut bästa kvalitet. Det handlar om full överlåtelse till Gud och full förtröstan på **hans** förmåga. Man ser bort från sig själv och den egna förmågan och ser bara på Gud. Och just så var alltså livet – till att börja med – i Edens lustgård.

3. Kunskapens träd - grunden till ett "andligt egenföretagande"

Vi skall läsa lite om Kunskapens träd, om syndafallet och om vad Satan sa där till Eva.

1 Mos 3:1-6: "Men ormen var listigare än alla markens djur som HERREN Gud hade gjort. Han sade till kvinnan: 'Har Gud verkligen sagt: Ni får inte äta av alla träd i lustgården?' Kvinnan svarade ormen: 'Vi får äta av frukten från träden i lustgården, men om frukten på det träd som står mitt i lustgården har Gud sagt: Ät inte av den och rör inte vid den, ty då kommer ni att dö.' Då sade ormen till kvinnan: 'Ni skall visst inte dö! Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir **som Gud med kunskap om gott och ont.**' Och kvinnan såg att trädet var gott att äta av och en fröjd för ögat. Trädet var lockande eftersom man fick förstånd av det, och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man som var med henne, och han åt."

Satan är verkligen listig här, för när han säger "Ni skall visst inte dö" så var ju det delvis sant. Adam och Eva dog ju faktiskt inte direkt efter att ha ätit av frukten. En del menar att de dog andligen, men så står det inte. Det Gud hade sagt om döden hade att göra med Livets träd. Vi skall läsa ett stycke till:

1 Mos 3:22-24: "HERREN Gud sade: 'Se, människan har blivit som en av oss med kunskap om gott och ont. **Hon får nu inte räcka ut handen och även ta av livets träd och så äta och leva för evigt.**' Och HERREN Gud sände bort dem från Edens lustgård, för att de skulle bruka jorden som de tagits från. **Han drev ut människan,** och öster om Edens lustgård satte han keruberna och det flammande svärdets lågor **för att bevaka vägen till livets träd.**"

Straffet blev alltså att Adam och Eva nu blev utdrivna ur Eden, och **just därför** kunde de inte leva i evighet. På det sättet skulle döden komma. Det gick alltså

inte att leva efter både Livets träd och Kunskapens träd. De två går **inte** att kombinera! Adam och Eva dog alltså inte direkt efter att ha ätit av den förbjudna frukten, och de dog inte andligen heller, för Gud fortsatte ju att ha kontakt med dem även efter syndafallet. Men synden gjorde att avståndet mellan Gud och människorna ökade allt mer genom att människorna började se mer och mer på sig själva och till sin egen förmåga. Och till slut fanns inte Gud i deras närhet längre; han avlägsnade sig, kan man säga. Vi skall läsa ett intressant litet bibelställe om detta.

1 Mos 4:25-26: "Adam kände åter sin hustru, och hon födde en son som hon gav namnet Set. Hon sade: 'Gud har gett mig en annan avkomling i stället för Abel, eftersom Kain dödade honom.' Också Set fick en son och han gav honom namnet Enos. Vid den tiden började man **åkalla** HERRENS namn."

När Enos föddes så hade det gått 235 år från att Adam skapades. Och här ser vi att man inte längre har Gud i sin närhet. Man börjar nu istället att **åkalla** hans namn. Man kan även läsa det som att de började **ropa efter Gud**. Om någon nu vill kalla detta tillstånd för att vara "andligt död", så må det vara hänt, men det kallas alltså inte så i Bibeln. Jag tror att varje människa har en ande, men Livet med stor "L" (dvs den Helige Ande) kommer in i vår ande när vi tar emot frälsningen från Jesus och något förnyas därinne i samband med det. Just detta gör en mycket stor skillnad.

En sak som är viktig att begrunda med Kunskapens träd, är att det inte står att Adam och Eva blev översköljda med **kunskap** när de åt av trädets frukt. De fick alltså inte kunskap om hur man åker till månen eller hur man programmerar en dator osv. De fick inte heller kunskap om hur man tillber Gud, hur man helar de sjuka, hur man driver ut onda andar, etc. När vi läser att de fick kunskap **om** gott och ont kanske man skulle kunna tolka det som att de fick kunskap om **begreppen** gott och ont; att vissa saker skulle kunna **anses** vara goda och andra onda. Alltså mer en möjlighet att börja bygga upp en slags morallära om vad som är gott och ont, rätt och fel – helt enligt eget tycke. Sven Reichmann har kallat Kunskapens träd för "Lagens träd". Adam och Eva började ju direkt med att döma ut nakenheten t.ex. Så i och med syndafallet fick de liksom ett "verktyg" till att skapa en egen syndakatalog.

Här hittar vi alltså religiositetens vagga, när människan lämnar barnskapet hos Gud, och kliver ut i det "andliga egenföretagandet"! Här är grunden till alla olika läror som strävar efter att – med hjälp av Kunskapens träd – föra människan

tillbaka till Edens lustgård. Men det är ett lönlöst strävande som du säkert förstår.

När man lever ett liv efter Kunskapens träd så läser man Bibeln som en **manual** till ett moraliskt perfekt liv, eller som en **instruktionsbok** för att bli en slags "andlig Goliat". Man läser då för att ta reda på vad JAG måste göra, hur JAG skall göra det, vad JAG inte skall göra, vad JAG har för rättigheter, osv. Man läser då andliga livet - mycket på egen hand.

Ett simpelt exempel på religiösa bud efter

Kunskapens träd kan låta så här:

- "Rör inte det där, smaka inte på det där! En kristen man skall inte ha långt hår, och en kristen kvinna får inte ha långbyxor".

Med den typen av budskap blir man kanske inte så berömd och rik, men man har där en bra start till en egen liten sekt. Ett lite mer raffinerat budskap från Kunskapens träd kan låta så här:

- "**Lär dig** att ta emot ditt helande. **Principer** för materiella välsignelser. Sju **nycklar** till absolut bönesvar. Hur du intar en stad åt Guds rike på 14 dagar.".

Med ett sådant budskap kan du snabbt starta en egen världsvid "ministry" och tjäna bra med pengar. Då kommer du att kallas som talare till en mängd stora "kristna" konferenser världen över. Andliga kunskaper av det slaget från Kunskapens träd går att sälja på alla möjliga sätt och vis.

4. Vad var syndafallet? Vad är synd?

Man kan gott fundera lite extra över vad det exakt var för synd som gjorde att Adam och Eva föll. Synden var inte att Adam hade börjat snusa, inte att Eva hade börjat ha på sig smycken. Det var inte heller att de hade gått på bio eller på dans. Nej, synden var så flott som att Adam och Eva ville bli "**som Gud**". Inte att de

skulle **bli Gud**, utan att bli **som Gud**. Och de ville bli lika Gud i särskilt ett avseende, och det var alltså att de själva skulle kunna behärska kunskapen om gott och ont. Det handlade i praktiken om att komma upp på Guds nivå inom just det här området. Att göra sig lite oberoende av Gud. Att bli "vuxen", kanske man också skulle kunna kalla det. Genom den här "ursynen" så skadades alltså relationen mellan Gud och människan, eftersom människan gjorde sig mer och mer oberoende av Gud. Man vände egentligen Gud ryggen och startade eget i den andliga branschen. Sedan gick det väldigt fort fram (utför) till Babels torn, som egentligen var en slags prototyp på Antikrists rike.

Många tror att Guds väg för oss är att han slår oss på fingrarna, så att vi blir rädda och skärper till oss, och så blir Gud go och glad. Men Guds väg är ju sällan så som vi tänker. Med tiden införde Gud istället *Mose Lag* med budorden, och detta gjorde han för att göra syndafallets konsekvenser **större!** Därmed ville han göra människans syndiga natur tydligare. I och med detta så skulle också behovet av frälsning bli tydligare. Man kan säga att Lagen skulle **förstärkas** syndafallet för att visa på hur beroende vi är av Guds nåd. Vi skall läsa ifrån Romarbrevet:

Rom 3:20: "Genom lagen ges **insikt om synd.**"

Rom 7:7-11: "Vad skall vi då säga? Att lagen är synd? Nej, visst inte! Men det var först **genom lagen jag lärde känna synden.** Jag hade inte vetat vad begäret var, om inte lagen hade sagt: Du skall inte ha begär. Men synden grep tillfället och väckte genom budordet alla slags begär i mig. Ty utan lagen är synden död. Förr levde jag utan lagen, men när budordet kom, **fick synden liv** och jag dog. Då visade det sig att budordet som skulle föra till liv, blev till död. Ty synden grep tillfället och bedrog mig genom budordet och dödade mig genom det."

Rom 5:19-20: "Liksom de många stod som syndare på grund av en enda människas olydnad, så skulle också de många stå som rättfärdiga på grund av den endes lydnad. Men dessutom kom lagen in **för att fallet skulle bli så mycket större.** Men där synden blev större, där överflödade **nåden** ännu mer"

Vi löser alltså inte vårt problem med att försöka bli "som gudar" så som olika villolärer lär ut. Vi löser inte ens problemet genom att försöka hålla Guds bud, eftersom han har **utlämnat** oss till att **bryta** mot buden för att det skall bli uppenbart att vi behöver hans **nåd** och förbarmande! Det ser vi även i Romarbrevet inledning.

Rom 1:25-26: "De bytte ut Guds sanning mot lögnen och tog sig för att dyrka och tjäna det skapade i stället för Skaparen, han som är välsignad i evigheter, amen. Därför **utlämnade Gud dem** till skamliga lidelser."

Så vägen upp ur syndaträsket är alltså inte att försöka sluta med synden, för Gud själv har ju en avsikt med att syndaren ligger där han ligger. Det hjälper alltså inte att enbart predika lag och moral för syndiga människor. Lagen håller ju synden vid liv för att människan skall förstå sitt behov av Guds hjälp och nåd. Och hans hjälp – som vi alla vet – går genom tro på och överlåtelse till Jesus Kristus. Så det är enbart genom **nåden** som kan man komma bort från syndens herravälde! Genom Guds initiativ och ingripande kan alltså relationen mellan Gud och människan återställas så att Gud är Gud och vi människor är människor. Och först då får vi komma in i barnskapet hos Gud.

Joh 1:12: "Men åt alla som **tog emot honom** gav han rätt att bli **Guds barn**, åt dem som tror på hans namn."

5. Kunskapens träd leder till "nakenhet"

Låt oss läsa om vad som skedde direkt efter syndafallet:

1 Mos 3:7: "Då öppnades ögonen på dem båda, **och de märkte att de var nakna**. Och de fäste ihop fikonlöv och gjorde höftskynken åt sig."

Här ser vi första paragrafen i Adams och Evas egen syndakatalog:

§1 Du skall icke visa dig naken på allmän plats!

Det här var ingen kunskap som Gud hade gett Adam och Eva. Det kan vi förstå när vi läser vidare:

1 Mos 3: 8-13: "Vid kvällsbrisen hörde de HERREN Gud vandra i lustgården. Och mannen och hans hustru gömde sig för HERREN Guds ansikte bland träden i lustgården. Men HERREN Gud kallade på mannen och sade till honom: 'Var är du?' Han svarade: 'Jag hörde ljudet av dig i lustgården och blev förskräckt eftersom jag är naken. Därför gömde jag mig.' Då sade han: '**Vem har berättat för dig att du är naken?** Har du ätit av det träd som jag förbjöd dig att äta av?' Mannen svarade:

'Kvinnan som du har satt vid min sida, hon gav mig av trädet, och jag åt.' Då sade HERREN Gud till kvinnan: 'Vad är det du har gjort?' Kvinnan svarade: 'Ormen förledde mig och jag åt.' "

Här ser vi andra paragrafen i Adams och Evas syndakatalog:

§2 Du skall icke visa dig naken inför Herrens ansikte!

Det här var inte heller ett bud från Gud. Förmodligen var det satan som hade viskat detta i örat på Adam och Eva. För det tycks ju vara så, att när vi själva vill vara "som gudar", då brakar hela helvetet lös. Då kommer satan med alla möjliga frestelser och läror för att förslava människorna. Och som en följd av det kommer människans önskan att dölja sin "nakenhet", sin synd och skam.

Vi ser även en annan konsekvens av syndafallet i det här bibelordet, och det är att människan började skylla ifrån sig: "Det var inte jag, det var hon!" eller "Det var inte jag, det var ormen!". Redan vid första tuggan på frukten från Kunskapens träd så kom det förljugna livet igång eftersom Adam och Eva kände sig just nakna, syndiga och skamsna.

Så att leva efter Kunskapens träd leder till **nakenhet**, eller känslan av att vara otillräcklig, kan vi nog kalla det. Nåden räcker inte till när vi börjar äta av Kunskapens träd. Känslan av att vara otillräckliga inför Gud leder till att vi försöker **bättra på** vår ställning med olika gärningar, regler och andliga övningar – precis som t.ex. galaterna gjorde. Kan vi inte stilla oss med barnskapet hos Gud så blir vi lätt "lekbollar" för falska profeter och villoläror som liksom skall hjälpa oss att bättra på Guds verk i våra liv – när vi egentligen bara borde invänta Gud istället. Gud har ett stort tålamod med vår otillräcklighet!

På grund av de här sakerna, så gagnar ett liv efter Kunskapens träd de stora och starka och de andliga experterna. Det gagnar hierarkiska kyrkosystem, kommersialiserade bibelskolor, apostoliska nätverk, kristen bokförsäljning, osv, osv.

6. Att leva efter Livets träd - livet i Kristus!

Hur lever man då om man här och nu vill leva efter Livets träd? Jo, då läser man Bibeln för att lära känna **Gud** och **hans** gärningar. Man läser med Gud i fokus istället för sig själv i fokus. Då vandrar man i gemenskap med Gud i vardagen för att lära känna honom även genom vardagens händelser. Ett sådant liv handlar

om **överlåtelse, förtröstan, trohet** och **trofasthet** – precis som i ett äktenskap. Då leder Gud oss genom sin Ande så att både vår vilja och våra gärningar mer och mer ligger i linje med Bibelns budskap.

Fil 2:13: "Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske."

Nu skall vi kika lite djupare in i det här livet med Gud.

6.1 Guds hemlighet från evighet

Aposteln Paulus skriver i sina brev om en **Guds hemlighet** som varit fördold i oändliga tider. Denna hemlighet är dessutom fortfarande fördold för den som inte lever under Guds Andes ledning. I Kolosserbrevets kapitel 2, vers 2, står det rakt på sak att denna hemlighet är **Kristus** – alltså Jesus.

Men vad exakt är det som är fördolt med Kristus? Ja, det är nog flera saker, men olika för olika personer. I första och andra kapitlet av 1:a Korintierbrevet skriver Paulus att **korset** är en dårskap för **världen**. Med "världen" menas här de som inte tror på Jesus Kristus. De icketroende förstår inte att **Jesus är Gud som blev människa** och på så sätt besökte sin skapelse (allt fler i våra församlingar tappar tyvärr bort denna insikt). De icketroende förstår inte heller korsets innebörd vad gäller försoning och frälsning. Korsets och Kristi innebörd är alltså fördold för icketroende (kanske många kristna också!?). Paulus skriver även om en "hemlig vishet" som Gud har bestämt till att bli till en "härlighet" för oss som lever i en äkta tro. Och det här kan vi bara förstå med den Helige Andes hjälp, enligt Paulus. Jag tror att denna fördolda hemlighet främst handlar om det som Bibeln beskriver som **det fördolda livet "i Kristus"** (Kol 3:3) för oss troende, och den **frihet** vi har "i Kristus".

Detta bekräftas av det Paulus skriver i Efesierbrevets kapitel 3. Där ser vi att vi troende – genom att leva "i Kristus" – får del av det judiska folkets löften. Vi kan genom detta räkna oss som medborgare i Israel **UTAN att behöva leva som judar!**

Ef 3:4-6: "När ni läser detta, kan ni förstå vilken insikt jag har i Kristi hemlighet. I tidigare släktled har den inte avslöjats för människor så som den nu genom Anden har uppenbarats för hans heliga apostlar och profeter. **Den [hemligheten] innebär att hedningarna i Kristus Jesus och genom hans evangelium är våra medarvingar och**

tillhör samma kropp som vi och har del i samma löfte."

Man kan fundera över hur Paulus fick ljus över denna Guds hemlighet. Förmodligen var det en del av den särskilda uppenbarelse som Paulus fick direkt från Jesus. Han skrev om sin uppenbarelse bl.a. i Galaterbrevets första och andra kapitel. Genom den fick han veta vad det i praktiken innebär med "friheten i Kristus", och det framkommer att det är en väg som framför allt gäller för oss hednakristna, vi troende som inte är av judisk börd. Det var väl därför Paulus blev en apostel till just hedningarna. Han skrev också att han efter några år besökte apostlarna i Jerusalem och berättade för dem om uppenbarelsen som Jesus hade gett honom, och det framkommer att apostlarna höll med honom och välsignade hans tjänst. Det ser vi även i Apostlagärningarnas kapitel 15.

Vi skall läsa lite mer om denna Guds hemlighet:

1 Kor 2:6-12: "Vishet förkunnar vi emellertid bland de fullkomliga, en vishet som inte tillhör den här världen eller den här världens härskare, som går mot sin undergång. Nej, vi förkunnar **Guds hemliga vishet, den vishet som är fördold** och som Gud från evighet har bestämt att bli **till härlighet för oss**. Denna vishet har ingen av den här världens härskare känt - om de hade känt den, skulle de inte ha korsfäst härlighetens Herre. Men vi känner, som Skriften säger, vad ögat inte har sett och örat inte hört och människohjärtat inte kunnat ana, vad Gud har berett åt dem som älskar honom. Ty för oss har Gud **uppenbarat det genom sin Ande**. Anden utforskar allt, också djupen i Gud. Vem vet vad som finns i människan utom människans egen ande? Så vet heller ingen vad som är i Gud utom Guds Ande. Men vi har inte fått världens ande, utan den Ande som är från Gud, för att vi skall veta **vad vi har fått av Gud**."

Så Paulus fick ett alldeles särskilt ljus över innebörden av att leva det fördolda livet "i Kristus" och vilken frihet det finns för de som lever så. Men det här är bara något som Gud ger till den som är liten i sig själv, och villig att leva som ett barn inför Gud. De som vill leva efter Kunskapens träd kommer inte att kunna leva "i Kristus". Det går ju inte att kombinera ett liv efter de båda träden, som vi såg tidigare.

Luk 10:21: "I samma stund jublade Jesus i den helige Ande och sade: 'Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för **att du har dolt**

detta för de visa och kloka men **uppenbarat det för de olärda och små** ".

("för de som är som barn" som det står i andra översättningar).

1 Kor 1:26-29: "Bröder, se på er egen kallelse. Inte många av er var visa om man ser till det yttre, inte många var mäktiga, inte många av förnäm släkt. Nej, det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte var till, har Gud utvalt för att göra till intet det som var till, för att ingen människa skall berömma sig inför Gud."

Paulus kallar även detta barnskap för att "vandra i Anden". Vi skall läsa några bibelord som berör detta.

Gal 5:16-18: "Vad jag vill säga är detta: **vandra i Anden**, så kommer ni inte att göra vad köttet begär. Ty köttet söker det som är emot Anden och Anden söker det som är emot köttet. De två strider mot varandra för att hindra er att göra det ni vill. **Men om ni leds av Anden, står ni inte under lagen.**"

Rom 8:14: "Ty alla som drivs av Guds Ande är Guds söner."

Fil 4:6-7: "**Gör er inga bekymmer för något** utan låt Gud i allt få veta era önsknings genom åkallan och bön med tacksägelse. Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar **i Kristus Jesus.**"

Alltså, om vi kristna lever i ett **barnskap** inför Gud, om vi lever i ett **beroende** av honom, om vi lever med en **förtröstan** på Jesu försoning på korset och Guds nåd, om vi är **överlåtna** till Guds plan för våra liv, och om vi enkelt och öppet låter Gud få veta vad vi har på hjärtat av både **tacksamhet och önskemål**, då lever vi "i Kristus" och vandrar i Anden. Det kan tyckas vara mycket som jag räknade upp här för att man skall platsa in, men läs noga så ser du vad avspänt det ändå är. Allt hänger ju på Guds kärlek, hans omsorg och hans förmåga. Livet **utanför** Kristus är det liv som är riktigt jobbigt!

Så Guds **hemlighet** innebär att vi redan här och nu kan få komma tillbaka lite till "Edens liv" när det gäller förhållandet till Gud. Man kan uttrycka det så här: att vi här och nu får chansen att leva som oskyldiga barn, helt "nakna" inför Gud utan

att känna skam eller att blygas. Men det är alltså bara om vi låter bli Kunskapens träd och håller oss innanför gränserna för livet "i Kristus" som detta gäller. Men självklart finns det nåd även för övertramp, det är viktigt att förstå.

I Trosrörelsen har man förkunnat väldigt mycket om "vem JAG är i Kristus", och då tillskrivit den troende en mängd egenskaper och makt, bara man **TROR!** Och så undervisar man i parti och minut om en sådan tro. Men i det fallet blir tron en prestation eller magi som faktiskt hör ihop med Kunskapens träd. Så är det tyvärr i många andra sammanhang också. En bibliskt förankrad förkunnelse om livet "i Kristus" utgår ifrån **vem Gud är**. Och det är just **allt som han ärs** som vi får sätta vår förtröstan till. I det fallet är tron en överlåtelse till Jesus, och inte en egen prestation.

6.2 Fristaden

Jag tycker att det finns en annan bild av livet "i Kristus" i Bibeln, och det är de s.k. "fristäderna" som fanns bland Guds folk på GT:s tid. Så nu skall vi läsa i Moseboken igen.

4 Mos 35:9-12: "HERREN talade till Mose. Han sade: 'Säg till Israels barn: När ni har gått över Jordan in i Kanaans land, skall ni utse åt er städer som skall vara **fristäder** för er, dit en dråpare som av misstag dödat någon skall kunna fly. Dessa städer skall ni ha som **tillflyktsorter undan blodshämnanen**, så att dråparen inte dör innan han har stått till rätta inför menigheten.' "

Vers 25-28: "Menigheten skall rädda dråparen ur blodshämnanens hand och sända honom tillbaka till fristaden dit han hade flytt. Där skall han stanna till dess att översteprästen, som är smord med den heliga oljan, är död. **Men om dråparen går utanför området för den fristad dit han flytt**, och blodshämnanen finner honom utanför det område som är hans fristad och dräper honom, då vilar ingen blodsskuld på blodshämnanen. Ty en dråpare skall stanna kvar i sin fristad till dess översteprästen dör. Men efter översteprästens död får dråparen vända tillbaka till den ort där han har sin besittning."

Det finns säkert mycket profetiskt i dessa texter. Men det jag vill peka på nu, är att om du på den tiden flydde till en s.k. fristad så kom alltså inte blodshämnanen åt dig. Utanför stadens murar var du i praktiken död. De facto var det ju så då, att **du inte stod under Lagen inne i fristaden**. Det var där inne som du ägde Livet.

Jag har satt ihop en bild som kanske kan hjälpa oss att få en ännu **bättre** känsla av vad livet "i Kristus" kan betyda. Och då har jag tagit lite hjälp från berättelsen om Fästningen på Sion i Jerusalems andra bibelord.

6.3

Jesus min borg

Vi kan tänka oss en borg som heter just "**Kristus**". Den här borgen är som en liten stad med murar omkring, precis som en fristad. Det står så här i Psaltaren:

Ps 62:3: "Endast han är min klippa och min frälsning, min **borg**, jag skall inte vackla."

I den här borgen får vi bara leva om vi helt och fullt förlitar oss på borgens Kung – alltså Jesus Kristus. Vi får inte ha med oss någonting eget in, utan allt vad vi behöver får vi av Kungen själv. Där inne står du inte heller under Lagen om du låter dig ledas av Kungen:

Gal 5:18: "Men om ni leds av Anden, **står ni inte under lagen.**"

"I Kristus" får vi också tillgodoräkna oss flera av **Jesu** egenskaper. Vi behöver t.ex. inte kämpa för en egen rättfärdighet, utan vi får ta emot **Jesu** rättfärdighet. Det finns en missuppfattning bland kristna om att vi skall **blir**rättfärdiga här och nu, men det grundar sig på feltolkningar. Vi läser:

Rom 4:24-25: "Rättfärdighet kommer att **tillräknas oss** som tror på honom som från de döda uppväckte Jesus, vår Herre, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår **rättfärdiggörelses**skull."

EFS-teologen Agne Norlander har sagt ungefär så här: att det grekiska ordet som här översatts till "rättfärdiggörelse" är *di-kai-oun*, och det betyder egentligen "rättfärdig**förklarad**". Att vi alltså **förklarar** rättfärdiga istället för att **göras**

rättfärdiga. Det här är viktigt, för det gör det tydligt för oss varför man kan se synden verksam i sin kropp trots att man är en pånyttfödd kristen. Det är genom helgelsen som vi mer och mer skall komma bort ifrån synden. Och under tiden får vi alltså **tillgodoräkna oss Jesu rättfärdighet** eftersom vi inte är rättfärdiga i oss själva. Det är därför som Jesus säger: "sök först Guds rike och **hans** rättfärdighet". Många söker efter sin egen rättfärdighet, men det har alltså aldrig Jesus bett oss att göra.

Så inne i borgen Kristus erbiuds vi **Jesu rättfärdighet** i väntan på Jesu
er fullkomlig människa.

Det finns fler saker hos Jesus som vi får

tillgodoräkna oss om vi lever i denna borg. Vi skall läsa lite ifrån Bo Giertz's översättning av Nya testamentet.

1 Kor 1:30: "Hans verk är det, att ni är i Kristus Jesus. Han har blivit vår **vishet från Gud**, vår **rättfärdighet** och **helgelse** och **förlossning** [frihet/frälsning]"
(Bo Giertz's översättning av NT)

Jesus är alltså vår vishet, rättfärdighet, helgelse och frälsning. Vi har inte detta hos oss själva och kan inte heller prestera det; vi får det helt och hållet av Jesus när vi lever "i Honom" - "i Kristus".

I Filipperbrevet (4:6-7) läste vi att om vi överlåter oss till Gud så skall han ge oss den **frid** som bevarar våra tankar och våra hjärtan "i Kristus Jesus". Därför sa Jesus också:

Joh 14:27: "Frid lämnar jag efter mig åt er. **Min frid** ger jag er."

Det är alltså inte någon egen frid vi

uppnår för att vi varit duktiga inför Gud. Vi får **Jesu** frid när vi tar emot hans nåd och rättfärdighet.

Lever vi på det här sättet – innanför borgens murar – så behövs inte heller mycket av bibelskola i våra liv. "I Kristus" har vi ju även Hjälparen, den Helige Ande.

Joh 14:26: "Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, **han skall lära er allt och påminna er om allt** vad jag har sagt er."

Nu kanske någon tycker det låter konstigt att det är **frihet** att leva **innanför** murarna i en borg. Men det är dels ett fritt val att välja livet "i Kristus", och dels finns inget tvång innanför murarna heller. Utanför murarna däremot, blir man slav under begär och synd, eller under lagiskhet och det *andliga egenföretagandet*, eller kanske under några "andliga experter". Men innanför murarna har man alltså frihet på så sätt att man själv väljer det goda före det onda.

rens Ande är, **där är frihet.**"

Innanför borgens murar finns också

Livets träd som skall ge oss evigt liv. Det är ju när vi är överlättna till Kungen som vi äger löftet om det eviga livet.

Går du nu trots allt utanför borgen så är det alltså vanskligt. Vi känner alla till bibelordet om att djävulen går omkring oss som ett rytande lejon. Vi kan kanske jämföra honom med *blodshämnan* i berättelsen om fristäderna.

1 Petr 5:6-9: "Ödmjuka er alltså under Guds mäktiga hand, så skall han upphöja er när hans tid är inne. Och kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er. Var nyktra och vaksamma. Er motståndare djävulen går **omkring** som ett rytande lejon och söker efter vem han skall sluka. Gör motstånd mot honom, **orubbliga i tron...**"

Blodshämnanens och djävulens rytande är alltså inget problem om vi är **innanför** borgens murar och kastar alla våra bekymmer på Kungen och är orubbliga i **tron**. Vad för slags tro då kan man ju fråga sig? Jo, **tilltron till Kungens förmåga**, om detta som är en **sann tro**.

Det finns en sak till som vi får "i Kristus"

som bör nämnas i detta sammanhang, och det är **glädje**. Det kan vi också ha användning av när vi skall stå emot djävulen. I profeten Nehemjas bok i GT står det ju att "fröjd i Herren är vår starkhet". Jesus talar också om att vi skall få del av **hans** glädje för att vår glädje skall bli fullkomlig (Joh 15:11).

Borgen "Kristus" är alltså en bild av den *hemlighet* som Gud har för oss. Det finns säkert mer som jag hade kunnat lägga till bilden, men det får räcka så här.

Livet "i Kristus" är ett **fördolt** liv med Gud – här och nu. Verkligheten ser inte ut exakt som den här borgen, men det fungerar ungefär så här, tror jag. Livet "i Kristus" är också en fantastisk försmak av det kommande eviga livet. Första Korintierbrevet säger kanske något om just det lite osynliga med Kristus. Här skall jag citera ur Bo Giertz's översättning igen, för han har skrivit detta allra klarast tycker jag.

1 Kor 13:12: "Nu ser vi en **dunkel** bild i en spegel. Då skall vi se ansikte mot ansikte. Nu är min kunskap ett styckeverk. Då skall jag känna Honom så helt som jag blivit känd av Honom."
(Bo Giertz's översättning av NT)

7. Sammanfattning

Om du nu sitter med frågan: "Men hur gör jag då för att komma in i livet och friheten i Kristus? Vad skall JAG göra?" så är frågan alltså fel ställd. Du skall egentligen inte göra särskilt mycket alls, för annars är du kanske på jakt efter att plocka frukt från Kunskapens träd. **Gud** har gjort **ALLT** för oss, och är det nu något som vi skall göra, så är det alltså att överlåta hela skutan till Gud och förtrösta på Honom. Det är det som vandringen i Anden och livet "i Kristus" går ut på. Vi knallar på i vardagen, överlåtna till Gud, och förtröstar på hans ledning. Under denna vandring har vi gemenskap med Gud genom bibelläsning och enkel bön. Och under den vandringen får vi då provsmaka på hur det en gång var i Edens lustgård och en gång kommer att bli i evigheten hos Gud. Och det som jag själv vill lyfta fram som kanske det allra mest härliga i det smakprovet är **trons vila** och **barnskapet hos Gud!**

Det här var mina tankar om detta. Det finns mycket mer man kan säga om det här, men lyssnar du till Sven Reichmanns två undervisningspass från Temadagen 2010, så får du en fördjupad bild av "friheten i Kristus". Du finner dessa här: https://bibelfokus.se/temadag_2010

/Lennart